

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/66/EU

av den 15 maj 2014

om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 a och b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Med tanke på det stegvisa upprättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ska det enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) fattas beslut om åtgärder på området invandring som är rättvisa för medborgare i tredjeländer.
- (2) I EUF-fördraget anges att unionen ska utforma en gemensam invandringspolitik i syfte att i alla lägen säkerställa en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna och en rättvis behandling av tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i medlemsstaterna. Enligt fördraget ska Europaparlamentet och rådet för detta ändamål bl.a. besluta om åtgärder i fråga om villkoren för inresa och vistelse, normerna för medlemsstaternas utfärdande av visering för längre vistelse och uppehållstillstånd samt fastställandet av rättigheterna för tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i en medlemsstat, inbegripet villkoren för fri rörlighet och vistelse i övriga medlemsstater.
- (3) I kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 med titeln *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* anges som mål att unionen ska bli en ekonomi baserad på kunskap och innovation och att den ska minska företagens administrativa börda och uppnå en bättre matchning mellan utbud och efterfrågan på arbetskraft. Åtgärder för att göra det lättare för chefer, specialister och praktikanter från tredjeländer att resa in till unionen i samband med företagsinterna förflyttningar av personal bör ses i detta större sammanhang.

⁽¹⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 101.

⁽²⁾ EUT C 166, 7.6.2011, s. 59.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 maj 2014.

- (4) I Stockholmsprogrammet, som Europeiska rådet antog den 11 december 2009, konstateras det att arbetskraftsinvandring kan bidra till ökad konkurrenskraft och ekonomisk vitalitet och att en flexibel invandringspolitik kommer att utgöra ett viktigt bidrag till unionens ekonomiska utveckling och resultat på längre sikt mot bakgrund av de betydande demografiska utmaningar som unionen kommer att stå inför i framtiden, med en ökad efterfrågan på arbetskraft som följd. Stockholmsprogrammet uppmanar kommissionen och rådet att fortsätta genomföra den strategiska plan för laglig migration som anges i kommissionens meddelande av den 21 december 2005.
- (5) Till följd av näringslivets globalisering, den ökande handeln och de multinationella företagens tillväxt och utbredning har antalet tillfälliga förflyttningar av chefer, specialister och praktikanter vid filialer och dotterföretag till multinationella företag till andra enheter i företagen ökat under de senaste åren.
- (6) Sådana företagsinterna förflyttningar av nyckelpersonal ger värdföretagen nya färdigheter och kunskaper och leder till innovationer i och förbättrade ekonomiska möjligheter för dessa, vilket förstärker den kunskapsbaserade ekonomin i unionen och främjar investeringsflödena inom denna. Företagsinterna förflyttningar av personal från tredjeländer till unionen kan också leda till att företagsinterna förflyttningar från unionen till tredjeländer underlättas och ge unionen en starkare ställning i dess förbindelser med de internationella parterna. Genom att underlätta företagsinterna förflyttningar gör man det möjligt för multinationella företag att använda sin personal på bästa möjliga sätt.
- (7) De regler som fastställs i detta direktiv kan även vara till fördel för migranternas ursprungsländer, eftersom den tillfälliga migrationen, enligt de väl inarbetade reglerna, kan befrämja förflyttning av färdigheter, kunskaper, teknik och know-how.
- (8) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av principen om företräde för unionsmedborgare vad beträffar tillträde till medlemsstaternas arbetsmarknader, såsom denna princip kommer till uttryck i de relevanta bestämmelserna i de relevanta anslutningsakterna.
- (9) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra tillstånd än tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning för alla anställningsändamål om en tredjelandssmedborgare inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.
- (10) Detta direktiv bör fastställa ett transparent, förenklat inreseförfarande för personer som är föremål för företagsinterna förflyttningar, grundat på gemensamma definitioner och harmoniserade villkor.
- (11) Medlemsstaterna bör se till att lämpliga kontroller och effektiva inspektioner utförs så att detta direktiv genomförs korrekt. Det faktum att ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning har utfärdats bör inte påverka eller hindra medlemsstaterna från att under den företagsinterna förflyttningen tillämpa sin arbetsrätt i syfte att, i enlighet med unionsrätten, kontrollera att arbetsvillkoren i artikel 18.1 följs.
- (12) Möjligheten för en medlemsstat att med stöd av nationell rätt införa sanktioner gentemot en i ett tredjeland etablerad arbetsgivare för en person som är föremål för företagsintern förflyttning bör förbli opåverkad.
- (13) I detta direktiv bör begreppet personer som är föremål för företagsinterna förflyttningar omfatta chefer, specialister samt praktikanter. Direktivets definitioner av dessa kategorier bör bygga på särskilda åtaganden från unionens sida inom ramen för allmänna tjänstehandelsavtalet (Gats) och bilaterala handelsavtal. Eftersom dessa åtaganden inom ramen för Gats inte täcker villkor för inresa, vistelse och arbete bör detta direktiv utgöra ett komplement till dessa åtaganden och göra det enklare att tillämpa dem. Tillämpningsområdet för de företagsinterna förflyttningar som omfattas av direktivet bör emellertid vara vidare än tillämpningsområdet för handelsåtagandena, eftersom förflyttningarna inte nödvändigtvis äger rum inom tjänstesektorn och med hänsyn till att de kan ha sitt ursprung i ett tredjeland som inte är part i ett handelsavtal.
- (14) För att bedöma kvalifikationerna hos personer som är föremål för företagsintern förflyttning bör medlemsstaterna, när så är lämpligt, använda den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande för att bedöma kvalifikationerna på ett jämförbart och insynsvänligt sätt. Nationella samordningspunkter för den europeiska referensramen för kvalifikationer kan tillhandahålla information och vägledning om hur de nationella kvalifikationsnivåerna förhåller sig till den europeiska referensramen för kvalifikationer.

- (15) Personer som är föremål för företagsintern förflyttningar bör åtminstone ha rätt till samma arbets- och anställningsvillkor som utstationerade arbetstagare vars arbetsgivare är etablerade inom unionens territorium, såsom dessa villkor fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG⁽¹⁾. Medlemsstaterna bör kräva att personer som är föremål för företagsintern förflyttning ska åtnjuta likabehandling med medborgare i värdmedlemsstaten som innehar en jämförbar befattning när det gäller den ersättning som betalas under hela förflyttningen. Varje medlemsstat bör ansvara för att kontrollera den ersättning som den person som är föremål för företagsintern förflyttning får under sin vistelse på dess territorium. Detta syftar till att skydda arbetstagarna och trygga sund konkurrens mellan företag som är etablerade i en medlemsstat och företag som är etablerade i ett tredjeland, eftersom det gör det möjligt att se till att de senare inte kommer att kunna dra nytta av mindre stränga arbetsnormer för att skaffa sig konkurrensfördelar.
- (16) I syfte att säkerställa att den person som är föremål för företagsintern förflyttning har kompetens som är specifik för värdföretaget bör personen i fråga ha varit anställd inom samma koncern under en period av minst 3–12 månader utan uppehåll omedelbart före förflyttningen när det gäller chefer och specialister och minst 3–6 månader utan uppehåll när det gäller praktikanter.
- (17) Eftersom företagsintern förflyttningar utgör tillfällig migration bör maximiperioden för en förflyttning till unionen, inklusive rörlighet mellan medlemsstaterna, inte överstiga tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter; efter denna period bör de lämna territoriet för ett tredjeland om de inte erhåller uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt. Den maximala tidsperioden för förflyttningen bör omfatta den sammanlagda varaktigheten för på varandra följande utfärdade tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning. En senare förflyttning till unionen kan äga rum efter det att tredjelandsmedborgaren har lämnat medlemsstaternas territorium.
- (18) För att säkerställa att företagsintern förflyttningar är tillfälliga och förhindra missbruk bör medlemsstaterna kunna kräva att en viss tid förflyter mellan den tidpunkt då den maximala tidsperioden för en förflyttning löper ut och nästa ansökan rörande samma tredjelandsmedborgare i samma medlemsstat i enlighet med detta direktiv.
- (19) Eftersom företagsintern förflyttning utgör tillfällig utsändning, bör den sökande som en del av anställningsavtalet eller uppdragsskrivelsen tillhandahålla bevis för att tredjelandsmedborgaren när dennes uppdrag slutförts kommer att kunna förflyttas till en enhet som tillhör samma koncern vilken är belägen i ett tredjeland. Sökanden bör även tillhandahålla bevis för att chefen eller specialisten från ett tredjeland har de yrkeskvalifikationer och den lämpliga yrkeserfarenhet som krävs hos det värdföretag till vilket han eller hon ska förflyttas.
- (20) Tredjelandsmedborgare som ansöker om tillträde som praktikanter bör tillhandahålla bevis på att de har en universitetsexamen. De bör dessutom på begäran lägga fram ett praktikantavtal med en redovisning av praktikantprogrammet omfattande uppgifter om dess varaktighet och om hur praktikanterna kommer att handledas, så att det framgår att de kommer att ges verklig utbildning och inte användas som vanliga arbetstagare.
- (21) Om det inte strider mot principen om företräde för unionsmedborgare, såsom den kommer till uttryck i de relevanta bestämmelserna i de relevanta anslutningsakterna, bör det inte krävas någon arbetsmarknadsprövning.
- (22) En medlemsstat bör erkänna yrkeskvalifikationer som en tredjelandsmedborgare har förvärvat i en annan medlemsstat på samma sätt som för unionsmedborgare och bör beakta kvalifikationer som förvärvats i ett tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁽²⁾. Ett sådant erkännande bör inte påverka de begränsningar av tillträdet till reglerade yrken som härrör från reservationer angående unionens eller unionens och dess medlemsstaters befintliga åtaganden i fråga om reglerade yrken inom ramen för handelsavtal. Det här direktivet bör inte under några omständigheter föreskriva en mer förmånlig behandling för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, jämfört med unionsmedborgare och medborgare i de stater som är parter i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, vad gäller tillträde till reglerade yrken i en medlemsstat.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (23) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas rätt att i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget fastställa inresekvoter.
- (24) I syfte att bekämpa eventuellt missbruk av detta direktiv bör medlemsstaterna kunna vägra att utfärda, återkalla eller inte förlänga ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, om värdföretaget huvudsakligen inrättats för att underlätta inresa genom företagsintern förflyttning och/eller inte bedriver faktisk verksamhet.
- (25) Syftet med detta direktiv är att underlätta rörligheten inom unionen för personer som är föremål för företagsintern förflyttning (nedan kallad *rörlighet inom EU*) samt minska den administrativa bördan i samband med arbete i flera medlemsstater. För detta ändamål inrättas det genom direktivet ett särskilt system för rörlighet inom EU, varigenom innehavaren av ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdat av en medlemsstat tillåts resa in, vistas och arbeta i en eller flera medlemsstater i enlighet med bestämmelserna om rörlighet för kortare och längre vistelse i detta direktiv. Rörlighet för kortare vistelse bör i detta direktiv omfatta vistelser i andra medlemsstater än den som utfärdade tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning under en period på upp till 90 dagar per medlemsstat. Rörlighet för längre vistelse bör i detta direktiv omfatta vistelser i andra medlemsstater än den som utfärdade tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning under en period på mer än 90 dagar per medlemsstat. För att förhindra att åtskillnaden mellan rörlighet för kortare och längre vistelse kringgås, bör rörlighet för kortare vistelse med avseende på en viss medlemsstat begränsas till högst 90 dagar under en period av 180 dagar, och det bör inte vara möjligt att samtidigt lämna en underrättelse om rörlighet för kortare vistelse och en ansökan om rörlighet för längre vistelse. Om behovet av rörlighet för längre vistelse uppstår efter att rörligheten för kortare vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning har inletts, kan den andra medlemsstaten begära att ansökan lämnas in minst 20 dagar före utgången av perioden av rörlighet för kortare vistelse.
- (26) Samtidigt som det särskilda system för rörlighet som inrättas genom detta direktiv bör fastställa fristående regler om inresa och vistelse i syfte att arbeta som företagsinternt förflyttad person i andra medlemsstater än den som utfärdade tillståndet för personen som är föremål för företagsintern förflyttning, gäller alltså alla andra regler om gränspassage för personer enligt de relevanta bestämmelserna i Schengenregelverket.
- (27) Om en förflyttning gäller värdenheter i mer än en medlemsstat bör de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater, i tillämpliga fall, förses med relevanta uppgifter i syfte att underlätta kontroller.
- (28) I de fall en person som är föremål för företagsintern förflyttning har utövat sin rätt till rörlighet bör den andra medlemsstaten, på vissa villkor, kunna vidta åtgärder för att tillse att den verksamhet som personer som är föremål för företagsintern förflyttning bedriver inte strider mot bestämmelserna i detta direktiv.
- (29) Medlemsstaterna bör föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, såsom finansiella sanktioner, för underlåtenhet att följa bestämmelserna i det här direktivet. Dessa sanktioner skulle till exempel kunna bestå av åtgärder i enlighet med artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG⁽¹⁾. Dessa sanktioner kan åläggas det värdföretag som är etablerat i den berörda medlemsstaten.
- (30) Bestämmelser om ett enda ansökningsförfarande som leder till ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd (nedan kallat *det kombinerade tillståndet*) bör bidra till att förenkla de regler som för närvarande gäller i medlemsstaterna.
- (31) Det bör vara möjligt att inrätta ett förenklat förfarande för enheter eller koncerner som godkänts för detta. Godkännande bör utvärderas regelbundet.
- (32) När en medlemsstat har beslutat att bevilja inresa för en tredjelandsmedborgare som uppfyller villkoren i detta direktiv bör denne erhålla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, som på vissa villkor gör det möjligt för honom eller henne att utföra sitt uppdrag vid flera enheter som tillhör samma transnationella företag, även enheter belägna i andra medlemsstater.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009, s. 24).

- (33) När en visering behövs och tredjelandets medborgaren uppfyller kriterierna för att få ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdad, bör medlemsstaten ge tredjelandets medborgaren all hjälp han eller hon behöver för att erhålla den visering som krävs och säkerställa att de behöriga myndigheterna effektivt samarbetar i detta syfte.
- (34) Om tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut, och personen som är föremål för företagsintern förflyttning inom ramen för rörlighet inom EU passerar en yttre gräns i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 ⁽¹⁾, bör denna medlemsstat ha rätt att kräva bevis på att personen i fråga flyttar till dess territorium med anledning av en företagsintern förflyttning. Vid passage av en yttre gräns i den mening som avses i förordning (EG) nr 562/2006 bör dessutom de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut göra sökningar i Schengens informationssystem och neka inresa eller motsätta sig rörlighet för personer som är registrerade i syfte att neka inresa eller vistelse i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 ⁽²⁾.
- (35) Medlemsstaterna bör kunna ange ytterligare uppgifter i pappersformat eller lagra sådana uppgifter elektroniskt i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1030/2002 ⁽³⁾ och punkt a.16 i dess bilaga för att kunna ge mer exakt information om anställningsförhållandet under den företagsinterna förflyttningen. Det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att lämna sådana ytterligare uppgifter och det bör inte utgöra ytterligare ett krav som äventyrar det kombinerade tillståndet och det enda ansökningsförfarandet.
- (36) Detta direktiv bör inte hindra personer som är föremål för företagsintern förflyttning från att bedriva specifik verksamhet hos kunder i den medlemsstat där värdföretaget är etablerat, i enlighet med de bestämmelser som tillämpas i den medlemsstaten för sådan verksamhet.
- (37) Det här direktivet påverkar inte villkoren för tillhandahållande av tjänster inom ramen för artikel 56 i EUF-fördraget. Det här direktivet påverkar i synnerhet inte de arbets- och anställningsvillkor som i enlighet med direktiv 96/71/EG gäller för arbetstagare som utstationerats av ett i en medlemsstat etablerat företag för att tillhandahålla tjänster på en annan medlemsstats territorium. Det här direktivet bör inte tillämpas på tredjelandets medborgare som utstationerats av ett i en medlemsstat etablerat företag inom ramen för tillhandahållande av tjänster i enlighet med direktiv 96/71/EG. Tredjelandets medborgare som innehar ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning kan inte nyttja direktiv 96/71/EG. I överensstämmelse med artikel 1.4 i direktiv 96/71/EG bör det här direktivet inte ge företag som är etablerade i ett tredjeland förmånligare behandling än företag som är etablerade i en medlemsstat.
- (38) Adekvat skydd vad gäller social trygghet för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, inbegripet, i förekommande fall, förmåner för deras familjemedlemmar, är av stor betydelse när det gäller att säkerställa rimliga arbets- och levnadsvillkor under vistelse i unionen. Likabehandling bör därför beviljas enligt nationell rätt med avseende på de grenar av den sociala tryggheten som anges i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ⁽⁴⁾. Detta direktiv harmoniserar inte medlemsstaternas lagstiftning i fråga om social trygghet. Det begränsar sig till att tillämpa principen om likabehandling inom området social trygghet på personer som ingår i direktivets tillämpningsområde. Rätten till likabehandling på området social trygghet gäller tredjelandets medborgare som uppfyller de objektiva och icke-diskriminerande villkoren i lagstiftningen i medlemsstaten där arbetet utförs med avseende på omfattning av och berättigande till sociala trygghetsförmåner.

I många medlemsstater är rätten till familjeförmåner avhängig av en viss anknytning till den aktuella medlemsstaten, eftersom förmånerna är utformade för att stödja en positiv demografisk utveckling för att säkerställa den framtida arbetskraften i den medlemsstaten. Eftersom den person som är föremål för företagsintern förflyttning samt vederbörandes medföljande familjemedlemmar endast tillfälligt vistas i den medlemsstaten, bör detta direktiv därför inte påverka medlemsstaternas rätt att, under vissa villkor, begränsa likabehandlingen i fråga om familjeförmåner. Rättigheter i fråga om social trygghet bör beviljas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser i

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationens av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

nationell rätt och/eller bilaterala avtal om tillämpning av lagstiftning i fråga om social trygghet i ursprungslandet. Bilaterala avtal eller nationell rätt om rättigheter i fråga om social trygghet för personer som är föremål för företagsintern förflyttning som antas efter detta direktivs ikraftträdande bör dock inte föreskriva en mindre förmånlig behandling än den behandling som beviljas medborgare i den medlemsstat där arbetet utförs. Till följd av nationell rätt eller sådana avtal kan det till exempel vara i de företagsinternt förflyttade personernas intresse att fortsätta att omfattas av ursprungslandets sociala trygghetssystem, om upphörandet av denna anslutning skulle inverka negativt på deras rättigheter eller om deras anslutning skulle leda till kostnader för dubbel täckning. Medlemsstaterna bör alltid ha kvar möjligheten att bevilja mer förmånliga rättigheter i fråga om social trygghet till personer som är föremål för företagsintern förflyttning. Ingenting i detta direktiv bör påverka rätten för efterlevande som härleder rättigheter från den person som är föremål för företagsintern förflyttning att få efterlevandepension när de är bosatta i ett tredjeland.

- (39) Vid rörlighet mellan medlemsstater bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 ⁽¹⁾ gälla. Detta direktiv bör inte ge fler rättigheter än de som redan föreskrivs i gällande unionsrätt om social trygghet för tredjelandsmedborgare som befinner sig i en situation med intressen i flera medlemsstater.
- (40) I syfte att göra de regler som fastställs i detta direktiv mer attraktiva och sörja för att direktivet medför alla förväntade vinster i konkurrenskraft för företagen i unionen, bör tredjelandsmedborgare som är föremål för företagsintern förflyttning beviljas gynnsamma villkor för familjeåterförening i den medlemsstat som har utfärdat tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning, och i de medlemsstater som tillåter en person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på deras territorium i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv om rörlighet för längre vistelser. Detta skulle undanröja ett betydande hinder för personer som kan bli föremål för företagsintern förflyttning att tacka ja till ett uppdrag. I syfte att hålla samman familjen bör familjemedlemmar kunna ansluta sig till personen som är föremål för företagsintern förflyttning i en annan medlemsstat, och deras tillträde till arbetsmarknaden bör underlättas.
- (41) För att underlätta snabb handläggning av ansökningar bör medlemsstaterna i första hand utbyta information och översända relevanta handlingar elektroniskt, om det inte uppstår tekniska problem eller något annat krävs för att skydda väsentliga intressen.
- (42) Insamling och förflyttning av filer och data bör ske i överensstämmelse med relevanta regler om dataskydd och -säkerhet.
- (43) Detta direktiv bör inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som ansöker om rätt att vistas i en medlemsstat som forskare i syfte att genomföra ett forskningsprojekt, eftersom detta faller inom ramen för rådets direktiv 2005/71/EG ⁽²⁾.
- (44) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att införa ett särskilt inreseförfarande och anta villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (45) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som i sin tur bygger på de rättigheter som härrör från unionens och Europarådets sociala stadgor.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte (EUT L 289, 3.11.2005, s. 15).

- (46) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska uttalande om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⁽¹⁾, har medlemsstaterna åtagit sig, när det är motiverat, att till anmälan av införlivandeåtgärder bifoga ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (47) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.
- (48) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs

- a) villkoren för inresa till och vistelse i mer än 90 dagar på medlemsstaternas territorium samt rättigheter för tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar inom ramen för företagsintern förflyttning av personal,
- b) villkoren för inresa och vistelse samt rättigheterna för en tredjelandsmedborgare enligt led a i en annan medlemsstat än den som först beviljade vederbörande ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning på grundval av detta direktiv.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som vistas utanför medlemsstaternas territorium vid tidpunkten för ansökan och ansöker om inresa eller har beviljats inresa till en medlemsstats territorium i enlighet med villkoren i detta direktiv, inom ramen för företagsintern förflyttning som chefer, specialister eller praktikanter.
2. Direktivet ska inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som
 - a) ansöker om rätt att vistas i medlemsstaten som forskare i den mening som avses i direktiv 2005/71/EG, i syfte att genomföra ett forskningsprojekt,
 - b) enligt överenskommelser mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och tredjeländer, å andra sidan, åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare eller är anställda av ett företag som är etablerat i tredjeländerna i fråga,

⁽¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) utstationeras inom ramen för direktiv 96/71/EG,
 - d) utför arbete som egenföretagare,
 - e) av arbetsförmedlingar, bemanningsföretag eller andra företag som ägnar sig åt att göra arbetskraft tillgänglig hyrs ut för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag,
 - f) antagits som heltidsstuderande eller som genomgår en kort praktisk utbildning med handledning som en del av studierna.
3. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra uppehållstillstånd än de tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som omfattas av detta direktiv, för alla anställningsändamål för tredjelandsmedborgare som inte omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget.
- b) *företagsintern förflyttning*: tillfällig förflyttning i yrkes- eller utbildningssyfte av en tredjelandsmedborgare som, vid tidpunkten för ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, är bosatt utanför medlemsstaternas territorier, från ett utanför en medlemsstats territorium etablerat företag, till vilket tredjelandsmedborgaren är knuten med ett anställningsavtal före och under förflyttningen, till en enhet som tillhör företaget eller samma koncern och som är etablerad i den medlemsstaten och, i tillämpliga fall, rörlighet mellan värdföretag som är etablerade i en eller flera andra medlemsstater.
- c) *person som är föremål för företagsintern förflyttning*: en tredjelandsmedborgare som är bosatt utanför medlemsstaternas territorier vid tidpunkten för ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och som är föremål för en sådan förflyttning.
- d) *värdföretag*: den enhet till vilken den person som är föremål för företagsintern förflyttning förflyttas och som – oavsett rättslig form – är etablerad i enlighet med nationell rätt inom en medlemsstats territorium.
- e) *chef*: en person som har en ledande ställning och som främst leder värdföretagets administration och som står under allmän tillsyn av och får vägledning från i första hand styrelsen eller bolagets aktieägare eller motsvarande. Hit hör personer som leder värdföretaget eller en avdelning eller underavdelning av värdföretaget, övervakar och kontrollerar det arbete som utförs av den andra tillsyns- eller ledningspersonalen eller personalen med särskilda fackkunskaper, har behörighet att tillstyrka anställning, avskedande och andra personalåtgärder.
- f) *specialist*: en person som arbetar inom koncernen och som har specialkunskaper som är väsentliga för värdföretagets verksamhetsområden, teknik eller förvaltning. Vid bedömningen av sådana kunskaper ska inte endast kunskaper som är specifika för värdföretaget beaktas utan även huruvida personen har en hög kvalifikationsnivå, inbegripet lämplig yrkeserfarenhet, för en typ av arbete eller verksamhet som kräver särskilt tekniskt kunnande, inbegripet eventuellt officiellt godkänd yrkestillhörighet.
- g) *praktikant*: en person med universitetsexamen som förflyttas till ett värdföretag för karriärutveckling eller för att skaffa sig utbildning i affärsteknik eller -metoder och som får lön under förflyttningen.
- h) *familjemedlemmar*: tredjelandsmedborgare enligt definitionen i artikel 4.1 i rådets direktiv 2003/86/EG ⁽¹⁾.
- i) *tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning*: ett tillstånd som är försett med akronymen ICT och berättigar innehavaren att vistas och arbeta i den första medlemsstatens territorium och, i tillämpliga fall, i den andra medlemsstatens territorium, på de villkor som fastställs i detta direktiv.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

- j) *tillstånd för rörlighet för längre vistelse*: ett tillstånd som är försett med uppgiften *mobile ICT* och berättigar innehavaren av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på den andra medlemsstatens territorium på de villkor som fastställs i detta direktiv.
- k) *ett enda ansökningsförfarande*: förfarande som, på grundval av en enda ansökan om tillstånd för en tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium leder till beslut därom.
- l) *koncern*: två eller flera företag som enligt nationell rätt anses knutna till varandra genom att ett företag i förhållande till ett annat företag direkt eller indirekt äger majoriteten av det företagets tecknade kapital, kontrollerar majoriteten av de röster som är knutna till det företagets emitterade aktiekapital eller har rätt att utse fler än hälften av medlemmarna i det företagets administrativa organ eller lednings- eller tillsynsorgan eller att företagen leds av moderföretaget som en enhet.
- m) *första medlemsstat*: den medlemsstat som först utfärdar ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning till en tredjelandsmedborgare.
- n) *andra medlemsstat*: en annan medlemsstat än den första medlemsstaten där personen som är föremål för företagsintern förflyttning avser att utöva eller utövar rätten till rörlighet i den mening som avses i detta direktiv.
- o) *reglerat yrke*: ett yrke enligt definitionen i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG.

Artikel 4

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av förmånligare bestämmelser i
 - a) unionsrätten, inbegripet i bilaterala och multilaterala avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett eller flera tredjeländer, å andra sidan,
 - b) bilaterala eller multilaterala avtal mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer.
2. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att anta eller behålla förmånligare bestämmelser för tredjelandsmedborgare som det är tillämpligt på, när det gäller artiklarna 3 h, 15, 18 och 19.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR INRESA OCH VISTELSE

Artikel 5

Kriterier för inresa

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.1 ska en tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa på grundval av detta direktiv eller värdföretaget
 - a) visa att värdföretaget och det i tredjeland etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern,
 - b) visa att han eller hon har varit anställd inom samma företag eller koncern under åtminstone 3–12 månader utan uppehåll omedelbart före tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen när det gäller chefer och specialister, och åtminstone 3–6 månader utan uppehåll när det gäller praktikanter,
 - c) visa ett anställningsavtal och, vid behov, en uppdragsskrivelse från arbetsgivaren som innehåller följande:
 - i) Uppgifter om förflyttningens varaktighet och om var värdföretaget eller värdföretagen är belägna.
 - ii) Bevis på att tredjelandsmedborgaren får ställning som chef, specialist eller praktikant i värdföretaget eller värdföretagen i den berörda medlemsstaten.

- iii) Uppgifter om ersättningen samt övriga arbets- och anställningsvillkor under den period som den företagsinterna förflyttningen varar.
 - iv) Bevis på att tredjelandsmedborgaren efter den företagsinterna förflyttningens slut kommer att kunna överflyttas till en enhet som tillhör samma företag eller koncern och är belägen i ett tredjeland.
 - d) lägga fram bevis på att tredjelandsmedborgaren har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som behövs i det värdföretag till vilket han eller hon ska förflyttas som chef eller specialist eller, när det gäller en praktikant, har den universitetsexamen som krävs,
 - e) i tillämpliga fall lägga fram handlingar som visar att tredjelandsmedborgaren uppfyller de villkor som i den berörda medlemsstatens nationella rätt fastställs för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan gäller,
 - f) lägga fram en giltig resehandling för tredjelandsmedborgaren, enligt vad som fastställs i nationell rätt, och, där så krävs, en viseringsansökan eller en visering; medlemsstaterna får kräva att resehandlingen är giltig minst lika länge som giltighetstiden för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning,
 - g) utan att det påverkar tillämpningen av befintliga bilaterala avtal, lägga fram bevis för att tredjelandsmedborgaren har eller, om detta föreskrivs enligt nationell rätt, har ansökt om en sjukförsäkring som täcker alla risker som normalt täcks för medborgare i den berörda medlemsstaten, för perioder då sådant försäkringsskydd och motsvarande förmåner inte tillhandahålls i samband med eller som en följd av det arbete som utförs i den medlemsstaten.
2. Medlemsstaterna får kräva att sökanden lägger fram de handlingar som förtecknas i punkt 1 a, c, d, e och g på ett officiellt språk i den berörda medlemsstatens.
3. Medlemsstaterna får kräva att sökanden, senast vid tidpunkten för utfärdandet av tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning, tillhandahåller den berörda tredjelandsmedborgarens adress på den berörda medlemsstatens territorium.
4. Medlemsstaterna ska kräva att
- a) de villkor i lagar och andra författningar och/eller kollektivavtal med allmän giltighet som är tillämpliga på utstationerade arbetstagare i en liknande situation i de relevanta branscherna ska vara uppfyllda under den företagsinterna förflyttningen när det gäller andra arbets- och anställningsvillkor än ersättning;
- om det saknas ett system för att förklara att kollektivavtal har allmän giltighet får medlemsstaterna utgå från kollektivavtal som gäller allmänt för alla likartade företag inom den aktuella sektorn eller det aktuella arbetet och inom det aktuella geografiska området och/eller kollektivavtal som har ingåtts av de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna på nationell nivå och som gäller inom hela det nationella territoriet,
- b) den ersättning som betalas till tredjelandsmedborgaren under hela den företagsinterna förflyttningen inte är sämre än den ersättning som betalas till medborgare i den medlemsstat där arbetet utförs som innehar en jämförbar befattning enligt tillämpliga lagar eller kollektivavtal eller praxis i den medlemsstat där värdföretaget är etablerat.
5. Med utgångspunkt i de handlingar som tillhandahålls enligt punkt 1 får medlemsstaten kräva att den person som är föremål för företagsintern förflyttning under sin vistelse förfogar över tillräckliga medel för sitt eget och sina familjemedlemmars uppehälle utan att behöva ta i anspråk medlemsstaternas sociala biståndssystem.
6. Utöver de bevis som krävs enligt punkt 1 kan det krävas att en tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa som praktikant lägger fram ett praktikantavtal med uppgifter om sin framtida ställning inom företaget eller koncernen, inklusive en redogörelse för praktikprogrammet, av vilken det framgår att vistelsens syfte är att utbilda praktikanten för karriärutveckling eller för att ge personen utbildning i affärsteknik eller affärsmetoder, uppgifter om dess varaktighet och om hur praktikanten kommer att handledas under programmet.
7. Sökanden ska meddela de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten alla förändringar under ansökningsförfarandet som berör de i denna artikel fastlagda kriterierna för inresa.

8. Tredjelandsmedborgare som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa får inte beviljas inresa enligt detta direktiv.

Artikel 6

Inresekvoter

Detta direktiv ska inte påverka en medlemsstats rätt att fastställa inresekvoter för tredjelandsmedborgare i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget. På denna grundval får en ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning antingen nekans prövning eller avslås.

Artikel 7

Grunder för avslag

1. Medlemsstaterna ska avslå en ansökan om ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) artikel 5 inte uppfylls,
 - b) de handlingar som åberopas har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
 - c) värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
 - d) maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 har nåtts.
2. Medlemsstaterna ska om så är lämpligt avslå en ansökan om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.
3. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagens rättigheter eller arbetsvillkor,
 - b) arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller det inte bedrivs någon ekonomisk verksamhet, eller
 - c) om avsikten med eller effekten av den företagsinternt förflyttade personens närvaro är att ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av en arbetstvist eller förhandlingar.
4. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning av de skäl som anges i artikel 12.2.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska alla beslut om att avslå en ansökan fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Artikel 8

Grunder för att återkalla eller inte förlänga ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning

1. Medlemsstaterna ska återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) tillståndet har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
 - b) den person som är föremål för företagsintern förflyttning vistas i den berörda medlemsstaten i andra syften än de för vilka denne beviljades uppehållstillstånd, eller
 - c) värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning.

2. Medlemsstaterna ska när så är lämpligt återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.
3. Medlemsstaterna ska avslå ansökan om förlängning av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) tillståndet har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
 - b) den person som är föremål för företagsintern förflyttning vistas i landet i andra syften än de för vilka han eller hon beviljades uppehållstillstånd,
 - c) värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
 - d) maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 har nåtts.
4. Medlemsstaterna ska om så är lämpligt avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.
5. Medlemsstaterna får återkalla eller avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) artikel 5 inte uppfylls eller inte längre uppfylls,
 - b) arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor,
 - c) arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller det inte bedrivs någon ekonomisk verksamhet, eller
 - d) den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte har följt reglerna om rörlighet i artikel 21 och 22.
6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 3 ska varje beslut om att återkalla eller inte förlänga ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet, och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Artikel 9

Sanktioner

1. Medlemsstaterna får hålla värdföretaget ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla villkoren för inresa, vistelse och rörlighet enligt detta direktiv.
2. Den berörda medlemsstaten ska fastställa sanktioner om värdföretaget hålls ansvarigt i enlighet med punkt 1. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder i syfte att förhindra potentiellt missbruk och ålägga sanktioner vid överträdelse av detta direktiv. Åtgärderna ska omfatta övervakning, bedömning och, i lämpliga fall, kontroll i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis.

KAPITEL III

FÖRFARANDE OCH TILLSTÅND

Artikel 10

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska se till att sökandena har enkel tillgång till information om samtliga de underlag som krävs för en ansökan samt information om inresa och vistelse, inbegripet rättigheter och skyldigheter samt rättssäkerhetsgarantier för den person som är föremål för företagsintern förflyttning och hans eller hennes familj. Medlemsstaterna ska också se till att det finns enkel tillgång till information om de förfaranden i artikel 21.2 som gäller för rörlighet för kortare vistelse och de förfaranden i artikel 22.1 som gäller för rörlighet för längre vistelse.

2. Berörda medlemsstater ska göra information tillgänglig för värdföretaget om medlemsstaternas rätt att ålägga sanktioner i enlighet med artiklarna 9 och 23.

Artikel 11

Ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse

1. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida en ansökan ska lämnas in av den berörda tredjelandsmedborgaren eller av värdföretaget. Medlemsstaterna får också besluta om att tillåta ansökningar från endera av dessa två.
2. Ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska lämnas in när tredjelandsmedborgaren vistas utanför territoriet till den medlemsstat som han eller hon söker tillträde till.
3. Ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där den första vistelsen äger rum. Om den första vistelsen inte är den längsta, ska ansökan lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där den längsta sammanlagda vistelsen i samband med förflyttningen kommer att äga rum.
4. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter som ska vara behöriga att ta emot ansökningar och utfärda tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse.
5. Sökanden ska ha rätt att lämna in en ansökan inom ramen för ett enda ansökningsförfarande.
6. Förenklade förfaranden för utfärdande av tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, tillstånd för rörlighet för längre vistelse, tillstånd som ges till familjemedlemmar till de personer som är föremål för företagsintern förflyttning samt viseringar kan göras tillgängliga för enheter eller koncerner som för detta syfte har erkänts av medlemsstaterna i enlighet med deras nationella rätt eller administrativa praxis.

Erkännandet ska utvärderas med jämna mellanrum.

7. Förenklade förfaranden enligt punkt 6 ska åtminstone omfatta
 - a) att sökanden befrias från kravet att lägga fram en del av den bevisning som avses i artikel 5 eller artikel 22.2 a,
 - b) ett påskyndat inreseförfarande som gör det möjligt att utfärda tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse på kortare tid än vad som anges i artikel 15.1 eller i artikel 22.2 b, och/eller
 - c) underlättade och/eller påskyndade förfaranden för utfärdande av nödvändiga viseringar.
8. Företagsenheter, företag eller koncerner som erkänts enligt punkt 6 ska utan dröjsmål, dock senast inom 30 dagar, meddela den berörda myndigheten alla förändringar som berör villkoren för erkännande.
9. Medlemsstaterna ska föreskriva lämpliga sanktioner, inbegripet återkallande av erkännande, för underlåtenhet att meddela den berörda myndigheten.

Artikel 12

Varaktigheten av en företagsintern förflyttning

1. Den företagsinterna förflyttningen får som längst vara tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter, varefter de ska lämna medlemsstaternas territorium, om de inte får uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt.

2. Utan att det inverkar på deras skyldigheter enligt internationella avtal får medlemsstaterna begära att en period på upp till sex månader förflyter mellan den tidpunkt då den maximala perioden för en förflyttning enligt punkt 1 löpt ut och en ny ansökan som rör samma tredjelandsmedborgare enligt detta direktiv i samma medlemsstat.

Artikel 13

Tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning

1. Personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som uppfyller villkoren för inresa i artikel 5 och har fått sin ansökan beviljad av de behöriga myndigheterna, ska ges ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning.
2. Tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska vara giltigt under minst ett år eller under den tid som förflyttningen till den berörda medlemsstatens territorium avses vara, beroende på vilken tid som är kortast; och får förlängas så att det som längst gäller tre år för chefer eller specialister och ett år för praktikanter.
3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaten ska utfärda tillståndet med användning av den enhetliga utformning av uppehållstillstånd som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002.
4. Under rubriken *Typ av tillstånd* ska, i enlighet med punkt 6.4 a i bilagan till rådets förordning (EG) nr 1030/2002, medlemsstaterna skriva "ICT".

Medlemsstaterna får också lägga till en angivelse på sitt eller sina officiella språk.

5. Medlemsstaterna ska inte utfärda några andra tillstånd, i synnerhet inte något arbetstillstånd.
6. Medlemsstaterna får på papper ange ytterligare uppgifter rörande tredjelandsmedborgarens verksamhet under den företagsinterna förflyttningen och/eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg i överensstämmelse med artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt 16 a i bilagan till den förordningen.
7. Den berörda medlemsstaten ska ge tredjelandsmedborgare vars ansökan om inresa har beviljats all hjälp de behöver för att erhålla nödvändiga viseringar.

Artikel 14

Ändringar som påverkar villkoren för inresa under vistelsen

Sökanden ska meddela de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten alla ändringar under vistelsen som påverkar de i artikel 5 fastställda villkoren för inresa.

Artikel 15

Rättssäkerhetsgarantier

1. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten ska fatta beslut om ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, eller ansökan om förlängning av detta, och så snart som möjligt, och senast inom 90 dagar efter det att en fullständig ansökan har lämnats in, skriftligen underrätta sökanden om beslutet i enlighet med förfarandena för detta enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt.

2. Om de uppgifter eller handlingar som lämnats in till stöd för en ansökan är ofullständiga, ska de behöriga myndigheterna inom rimlig tid underrätta den sökande om vilka ytterligare uppgifter som krävs och fastställa en rimlig tidsfrist för att tillhandahålla dem. Den tidsfrist som avses i punkt 1 ska upphöra att löpa fram till dess att de behöriga myndigheterna har mottagit de ytterligare uppgifter som krävs.
3. Sökanden ska skriftligen meddelas om skälen för ett beslut att neka prövning av eller avslå en ansökan om tillstånd eller att avslå ansökan om förlängning av tillstånd. Den person som är föremål för företagsintern förflyttning och värdföretaget ska skriftligen meddelas om skälen för ett beslut om att återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning.
4. Alla beslut om att neka prövning av eller avslå en ansökan om tillstånd, att avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd eller att återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska kunna överklagas i den berörda medlemsstaten i enlighet med nationell rätt. Den skriftliga underrättelsen ska innehålla uppgifter om till vilken domstol eller administrativ myndighet det går att överklaga och om tidsfristen för ingivande av ett överklagande.
5. Inom den tidsfrist som anges i artikel 12.1 ska en sökande ha rätt att ansöka om förlängning innan tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut. Medlemsstaterna får fastställa en tidsfrist på upp till 90 dagar innan tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut för att lämna in en ansökan om förlängning.
6. Om giltigheten för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut under förfarandet för förlängning, ska medlemsstaterna ge den person som är föremål för företagsintern förflyttning tillåtelse att vistas på deras territorium tills de behöriga myndigheterna har fattat ett beslut om ansökan. I sådant fall får de, om så krävs enligt nationell rätt, utfärda nationella tillfälliga uppehållstillstånd eller motsvarande tillstånd.

Artikel 16

Avgifter

Medlemsstaterna får kräva betalning av avgifter för handläggningen av ansökningar enligt detta direktiv. Avgiftsnivåerna får inte vara oproportionella eller oskäligen.

KAPITEL IV

RÄTTIGHETER

Artikel 17

Rättigheter enligt tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning

Under den period som ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning är giltigt ska innehavaren åtminstone tillerkännas följande rättigheter:

- a) Rätt till inresa till och vistelse på den första medlemsstatens territorium.
- b) Fri tillgång till hela den första medlemsstatens territorium i enlighet med dess nationella rätt.
- c) Rätt att utöva de specifika arbetsuppgifter för vilka tillståndet beviljats i enlighet med nationell rätt i varje värdföretag som tillhör företaget eller koncernen i den första medlemsstaten.

De rättigheter som avses i första stycket a–c i denna artikel ska tillerkännas i den andra medlemsstaten i enlighet med artikel 20.

Artikel 18

Rätt till likabehandling

1. Oavsett vilken rätt som gäller för anställningsförhållandet, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.4 b, ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som beviljats inresa enligt det här direktivet åtminstone behandlas på samma sätt som personer som omfattas av direktiv 96/71/EG när det gäller arbets- och anställningsvillkor i enlighet med artikel 3 i direktiv 96/71/EG i den medlemsstat där arbetet utförs.

2. Personer som är föremål för företagsintern förflyttning ska behandlas på samma sätt som medborgarna i den medlemsstat där arbetet utförs med avseende på följande:
 - a) Föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke, inklusive de rättigheter och förmåner som sådana organisationer tillhandahåller, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om allmän ordning och allmän säkerhet.
 - b) Erkännande av examensbevis, utbildningsbevis för teoretiska utbildningar och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden.
 - c) Bestämmelser i nationell rätt om de grenar av den sociala tryggheten som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, om inte rätten i ursprungslandet är tillämplig genom bilaterala avtal eller genom den nationella rätten i den medlemsstat där arbetet utförs, vilka säkerställer att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omfattas av lagstiftningen om social trygghet i ett av dessa länder. Vid rörlighet inom EU, och utan att det påverkar bilaterala avtal som säkerställer att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omfattas av ursprungslandets nationella rätt, ska förordning (EU) nr 1231/2010 tillämpas på motsvarande sätt.
 - d) Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1231/2010 och bilaterala avtal, ska utbetalning av lagstadgade ålders- och invaliditetspensioner och pensioner vid dödsfall grundade på tidigare anställning som personer som är föremål för företagsintern förflyttning haft och som förvärvats av sådana personer som flyttar till ett tredjeland, eller efterlevande till sådana personer som är föremål för företagsintern förflyttning som bor i ett tredjeland och som erhåller rättigheter härledda från den person som är föremål för företagsintern förflyttning i enlighet med den lagstiftning som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, ske på samma villkor och med samma belopp som medborgarna i de berörda medlemsstaterna när de flyttar till ett tredjeland.
 - e) Tillgång till varor och tjänster och leveranser av allmänt tillgängliga varor och tjänster, utom förfaranden för att få tillgång till bostäder enligt nationell rätt, utan att detta påverkar avtalsfriheten i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, och tjänster som tillhandahålls av offentliga arbetsförmedlingar.

De bilaterala avtal eller den nationella rätt som avses i denna punkt ska utgöra internationella avtal eller nationella bestämmelser i den mening som avses i artikel 4.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1231/2010 får medlemsstaterna besluta att punkt 2 c beträffande familjeförmåner inte ska tillämpas för personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som har fått tillstånd att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium för en period som inte överstiger nio månader.

4. Denna artikel ska inte inverka på medlemsstaternas rätt att i enlighet med artikel 8 återkalla eller avslå ansökan om förlängning av tillståndet.

Artikel 19

Familjemedlemmar

1. Direktiv 2003/86/EG ska tillämpas i den första medlemsstaten och i andra medlemsstater som tillåter en person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på deras territorium i enlighet med artikel 22 i det här direktivet, med förbehåll för de undantag som föreskrivs i den här artikeln.

2. Med avvikelse från artiklarna 3.1 och 8 i direktiv 2003/86/EG, ska familjeåterförening i medlemsstaten inte göras avhängig av kravet på att innehavaren av det tillstånd som utfärdats av de medlemsstaterna på grundval av det här direktivet ska ha välgrundade utsikter att få ett varaktigt uppehållstillstånd och av kravet på att denne ska ha vistats i medlemsstaten under en viss minimiperiod.

3. Med avvikelse från artiklarna 4.1 tredje stycket och 7.2 i direktiv 2003/86/EG får medlemsstaterna inte tillämpa de integrationsåtgärder som avses i dessa artiklar förrän efter det att de berörda personerna har beviljats familjeåterförening.

4. Med avvikelse från artikel 5.4 i direktiv 2003/86/EG, ska en medlemsstat, om villkoren för familjeåterförening är uppfyllda, bevilja uppehållstillstånd för familjemedlemmarna inom 90 dagar efter den dag då en fullständig ansökan lämnades in. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten ska behandla ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlemmarna till den person som är föremål för företagsintern förflyttning samtidigt som ansökan om tillstånd för person

som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse, i de fall då ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlemmarna till den person som är föremål för företagsintern förflyttning lämnas in samtidigt. De rättssäkerhetsgarantier som anges i artikel 15 ska gälla på motsvarande sätt.

5. Med avvikelse från artikel 13.2 i direktiv 2003/86/EG, ska giltighetstiden för uppehållstillståndet för familjemedlemmar i en medlemsstat som en generell regel upphöra den dag då det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller det tillstånd för längre vistelse som utfärdats av den medlemsstaten löper ut.

6. Med avvikelse från artikel 14.2 i direktiv 2003/86/EG, och utan att det påverkar principen om företräde för unionsmedborgare såsom den kommer till uttryck i de relevanta bestämmelserna i de relevanta anslutningsakterna, ska familjemedlemmar till den person som är föremål för företagsintern förflyttning och som har beviljats familjeåterförening ha rätt till tillgång till anställning eller egen företagsverksamhet på den medlemsstats territorium som utfärdade uppehållstillståndet för familjemedlemmen.

KAPITEL V

RÖRLIGHET INOM EU

Artikel 20

Rörlighet

Tredjelandemedborgare som innehar ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten får på grundval av det tillståndet och en giltig resehandling och i enlighet med villkoren i artiklarna 21 och 22 och med förbehåll för artikel 23 resa in i, vistas och arbeta i en eller flera andra medlemsstater.

Artikel 21

Rörlighet för kortare vistelse

1. Tredjelandemedborgare som innehar ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten ska ha rätt att vistas i varje annan andra medlemsstat och arbeta inom alla enheter som är etablerade i den senare och som hör till samma företag eller koncern, under en period på 90 dagar inom en period på 180 dagar per medlemsstat med förbehåll för de villkor som fastställs i denna artikel.

2. Den andra medlemsstaten får begära att värdföretaget i den första medlemsstaten underrättar den första medlemsstaten och den andra medlemsstaten om att den person som är föremål för företagsintern förflyttning avser arbeta vid en enhet som är etablerad i den andra medlemsstaten.

I sådana fall ska den andra medlemsstaten tillåta att underrättelsen sker antingen

- a) i samband med ansökan i den första medlemsstaten, om rörlighet till den andra medlemsstaten redan planerats i det skedet, eller
- b) efter det att den person som är föremål för företagsintern förflyttning beviljats inresa i den första medlemsstaten så snart den planerade rörligheten till den andra medlemsstaten är känd.

3. Den andra medlemsstaten får begära att underrättelsen omfattar överlämnande av följande handlingar och uppgifter:

- a) Bevis för att värdföretaget i den andra medlemsstaten och det i tredjeland etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern.
- b) Det anställningsavtal och vid behov den uppdragsskrivelse som överfördes till den första medlemsstaten i enlighet med artikel 5.1 c.

- c) I tillämpliga fall handlingar som visar att den person som är föremål för företagsintern förflyttning uppfyller de villkor som fastställs i nationell rätt i den berörda medlemsstaten för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan gäller.
- d) En giltig resehandling enligt artikel 5.1 f.
- e) Rörlighetens planerade längd inklusive datum för dess början och slut om detta inte framgår av ovan nämnda handlingar.

Den andra medlemsstaten får begära att dessa handlingar och uppgifter lämnas in på ett officiellt språk i den medlemsstaten.

4. Om underrättelsen har skett i enlighet med punkt 2 a, och om den andra medlemsstaten inte har haft några invändningar mot den första medlemsstaten i enlighet med punkt 6, får rörligheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning äga rum när som helst inom ramen för giltighetstiden för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning.

5. Om underrättelsen har skett i enlighet med punkt 2 b får rörligheten inledas omedelbart efter eller när som helst efter det att den andra medlemsstaten underrättats inom ramen för giltighetstiden för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning.

6. Den andra medlemsstaten får inom 20 dagar efter det att den mottagit en sådan underrättelse som avses i punkt 2 motsätta sig rörligheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning till dess territorium om

- a) de villkor som fastställs i artikel 5.4 b eller i punkt 3 a, c eller d i den här artikeln inte följs,
- b) de handlingar som åberopas har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
- c) maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 eller punkt 1 i den här artikeln har nåtts.

De behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten och värdföretaget i den första medlemsstaten om att de motsätter sig rörligheten.

7. Om den andra medlemsstaten motsätter sig rörligheten i enlighet med punkt 6 i den här artikeln och förflyttningen ännu inte har ägt rum, ska den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte tillåtas att arbeta i den andra medlemsstaten som en del av den företagsinternas förflyttningen. Om rörligheten redan har ägt rum ska artikel 23.4 och 23.5 gälla.

8. Om tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning förlängs av den första medlemsstaten inom den maximala tidsperioden enligt artikel 12.1, ska det förlängda tillståndet fortsätta att ge innehavaren rätt att arbeta i den andra medlemsstaten inom ramen för den maximala längd som anges i punkt 1 i den här artikeln.

9. Personer som är föremål för företagsintern förflyttning som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa ska inte tillåtas resa in eller vistas på den andra medlemsstatens territorium.

Artikel 22

Bestämmelser om rörlighet för längre vistelse

1. Vad gäller tredjelandsmedborgare som är innehavare av ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten och som avser att vistas i varje annan andra medlemsstat och arbeta inom någon annan enhet, som är etablerade i den senare och som hör till samma företag eller koncern, i mer än 90 dagar per medlemsstat får den andra medlemsstaten besluta att

- a) tillämpa artikel 21 och tillåta den person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på dess territorium på grundval av och under giltighetstiden för det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten, eller
- b) tillämpa det förfarande som avses i punkterna 2–7.

2. Om en ansökan om rörlighet för längre vistelse har lämnats in gäller följande:
- a) Den andra medlemsstaten får begära att sökanden överlämnar vissa av eller samtliga följande handlingar om de krävs av den andra medlemsstaten i samband med en första ansökan:
 - i) Bevis för att värdföretaget i den andra medlemsstaten och det i tredjeland etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern.
 - ii) Ett anställningsavtal och vid behov en uppdragsskrivelse i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 5.1 c.
 - iii) I tillämpliga fall handlingar som visar att tredjelandsmedborgaren uppfyller de villkor som fastställs i den berörda medlemsstatens nationella rätt för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan avser.
 - iv) En giltig resehandling enligt artikel 5.1 f.
 - v) Bevis för att sökanden har, eller i enlighet med nationell rätt har ansökt om, sjukförsäkring i enlighet med artikel 5.1 g.

Den andra medlemsstaten får kräva att sökanden, senast vid tidpunkten för utfärdandet av tillståndet för rörlighet för längre vistelse, uppger adressen till den berörda person som är föremål för företagsintern förflyttning på den berörda medlemsstatens territorium.

Den andra medlemsstaten får begära att dessa handlingar och uppgifter lämnas in på ett officiellt språk i den medlemsstaten.

- b) Den andra medlemsstaten ska fatta beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse och skriftligen delge sökanden beslutet så snart som möjligt, dock senast 90 dagar från dagen då ansökan och de handlingar som föreskrivs i led a lämnades in till de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten.
- c) Det ska inte krävas att den person som är föremål för företagsintern förflyttning lämnar medlemsstaternas territorium för att lämna in ansökan, och något krav på visering ska inte ställas.
- d) Den person som är föremål för företagsintern förflyttning ska tillåtas arbeta i den andra medlemsstaten till dess att de behöriga myndigheterna fattat beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse förutsatt att
 - i) den tidsperiod som avses i artikel 21.1 och giltighetsperioden för det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten inte har löpt ut, och
 - ii) en fullständig ansökan har lämnats in, om den andra medlemsstaten så kräver, till den andra medlemsstaten minst 20 dagar innan rörligheten för längre vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning inleds.
- e) En ansökan om rörlighet för längre vistelse får inte lämnas in vid samma tidpunkt som en underrättelse om rörlighet för kortare vistelse. Om behovet av rörlighet för längre vistelse uppstår efter det att rörligheten för kortare vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning har inletts, får den andra medlemsstaten begära att ansökan om rörlighet för längre vistelse lämnas in minst 20 dagar före utgången av perioden av rörlighet för kortare vistelse.

3. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om rörlighet för längre vistelse om

- a) villkoren i punkt 2 a i den här artikeln eller kriterierna i artikel 5.4, 5.5 eller 5.8 inte är uppfyllda,
- b) en av de grunder som omfattas av artikel 7.1 b eller d eller av artikel 7.2, 7.3 eller 7.4 är tillämplig, eller
- c) tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut under förfarandet.

4. Om den andra medlemsstaten fattar ett positivt beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse i enlighet med punkt 2, ska ett tillstånd avseende rörlighet för längre vistelse utfärdas som ger den person som är föremål för företagsintern förflyttning rätt att vistas och arbeta inom denna stats territorium. Tillståndet ska utfärdas med användning av den enhetliga utformning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002. Under rubriken *Typ av tillstånd* ska, i enlighet med punkt 6.4 a i bilagan till rådets förordning (EG) nr 1030/2002, medlemsstaterna ange "mobile ICT". Medlemsstaterna får också lägga till en angivelse på sitt eller sina officiella språk.

Medlemsstaterna får på papper ange ytterligare uppgifter rörande anställningsverksamheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning under rörligheten för längre vistelse och/eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg i överensstämmelse med artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt 16 a i bilaga till den förordningen.

5. Förlängning av ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse påverkar inte tillämpningen av artikel 11.3.

6. Den andra medlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten när ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdas.

7. Om en medlemsstat fattar beslut om en ansökan om rörlighet för längre vistelse ska artiklarna 8, 15.2–15.6 och 16 vara tillämpliga.

Artikel 23

Garantier och sanktioner

1. Om tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut och den person som är föremål för företagsintern förflyttning passerar en yttre gräns ska den andra medlemsstaten ha rätt att kräva som bevis för att personen i fråga flyttar till den andra medlemsstaten med anledning av en företagsintern förflyttning

- a) en kopia av den underrättelse som värdföretaget i den första medlemsstaten har skickat i enlighet med artikel 21.2, eller
- b) en skrivelse från värdföretaget i den andra medlemsstaten som åtminstone innehåller uppgifter om varaktigheten när det gäller rörlighet inom EU och om var värdföretaget eller värdföretagen i den andra medlemsstaten är belägna.

2. Om den första medlemsstaten återkallar ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska den omedelbart underrätta myndigheterna i den andra medlemsstaten.

3. Värdföretaget i den andra medlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om varje ändring som inverkar på de villkor som utgjorde grunden för den beviljade rörligheten.

4. Den andra medlemsstaten får kräva att personen som är föremål för företagsintern förflyttning omedelbart ska upphöra att utöva varje form av anställningsverksamhet och lämna dess territorium om

- a) den inte har underrättats i enlighet med artikel 21.2 och 21.3 och begär sådan underrättelse,
- b) den har motsatt sig rörligheten i enlighet med artikel 21.6,
- c) den har avslagit en ansökan om rörlighet för längre vistelse i enlighet med artikel 22.3,
- d) det tillstånd som utfärdats för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillståndet för rörlighet för längre vistelse används i andra syften än det för vilka det utfärdades,
- e) de villkor på vars grund rörligheten tilläts inte längre uppfylls.

5. I de fall som avses i punkt 4 ska den första medlemsstaten på den andra medlemsstatens begäran tillåta återinresa för den person som är föremål för den företagsinterna förflyttningen och, i förekommande fall, för dennes familjemedlemmar, utan formaliteter och utan dröjsmål. Detta ska också tillämpas om det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten har löpt ut eller har återkallats under rörlighetsperioden inom den andra medlemsstaten.

6. Om innehavaren av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning passerar den yttre gränsen för en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, ska den medlemsstaten göra sökningar i Schengens informationssystem. Den medlemsstaten ska neka inresa eller motsätta sig rörlighet för personer som finns registrerade på en spärlista i Schengens informationssystem i syfte att neka inresa och vistelse.
7. Medlemsstaterna får ålägga sanktioner för det värdföretag som är etablerat på dess territorium i enlighet med artikel 9 om
 - a) värdföretaget har underlåtit att lämna underrättelse om rörligheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning i enlighet med artikel 21.2 och 21.3,
 - b) det tillstånd som utfärdats för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillståndet för rörlighet för längre vistelse används i andra syften än det för vilket det utfärdades,
 - c) ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning har lämnats in till en annan medlemsstat än den medlemsstat där den längsta sammanlagda vistelsen sker,
 - d) den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte längre uppfyller de kriterier och villkor på vars grund rörligheten tilläts och värdföretaget underlåter att underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om en sådan ändring,
 - e) den person som är föremål för företagsintern förflyttning började arbeta i den andra medlemsstaten trots att villkoren för rörligheten inte var uppfyllda i de fall artikel 21.5 eller 22.2 d tillämpas.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Statistik

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen uppgifter om antalet tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse som utfärdats för första gången, samt i tillämpliga fall om de underrättelser som mottagits enligt artikel 21.2, och, i möjligaste mån, om antalet personer som är föremål för företagsintern förflyttning vars tillstånd har förnyats eller återkallats. Den statistiken ska redovisas utifrån medborgarskap och uppehållstillståndens giltighetstid och, i möjligaste mån, utifrån ekonomisk sektor och den av företaget internt förflyttade personens ställning.
2. Uppgifterna ska hänföra sig till referensperioder på ett kalenderår och ska överlämnas till kommissionen inom sex månader efter utgången av referensåret. Det första referensåret ska vara 2017.
3. Uppgifterna ska överlämnas i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 ⁽¹⁾.

Artikel 25

Rapporter

Kommissionen ska vart tredje år och första gången senast den 29 november 2019 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna och föreslå ändringar om det är nödvändigt. Rapporten ska framför allt inriktas på bedömningen av hur väl systemet för rörlighet inom EU fungerar och på eventuell felaktig användning av detta system samt på dess samspel med Schengenregelverket. Kommissionen ska särskilt bedöma den praktiska tillämpningen av artiklarna 20, 21, 22, 23 och 26.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

*Artikel 26***Samarbete mellan kontaktpunkterna**

1. Medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter som ska samarbeta effektivt och ansvara för att motta och översända den information som är nödvändig för tillämpningen av artiklarna 21, 22 och 23. Medlemsstaterna ska prioritera utbyte av information på elektronisk väg.
2. Varje medlemsstat ska via de nationella kontaktpunkter som avses i punkt 1 underrätta de andra medlemsstaterna om de utsedda myndigheter som avses i artikel 11.4 och om det förfarande som tillämpas avseende rörlighet enligt artiklarna 21 och 22.

*Artikel 27***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 29 november 2016 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 28***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 29***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande
